

רות ריקות. היו יכולים לקחת כמה משא-
יות, להעביר אותנו ואת החפצים שלנו
לדירות הריקות. או לכל הפחות לקחת
את הילדים שלא ישארו בחוץ בלילה בין
ההריסות של הבתים. עכשיו, אחרי כמה
ימים שאנחנו גרים בחוץ, אומרים לנו
שעבירו אותנו לדירות בלי חשמל ומים.
מה זה כאן, אנחנו בג'ונגל?

סירב לעזור לפצועה. זגלמן התכחש,
בין השאר, ליצחק ספררי בן ה-21. בעת
הפגזה נפגעה אשת אביו והיה צורך להע-
בירה לתחנת מגן דוד אדום. "פניתי למכר
וביקשתי שיקח אותה למגן דוד במכונית
שלו, אבל הוא לא רצה", מספר ספררי
לא בגלל שהמכונית היתה מקולקלת. הוא
לא רצה לכלוך את הריפוד בדם. ספררי,
שחזר לאחרונה מארבעים ימי מילואים בת-
עלה, מסר לכתב העולם הזה את שמו של
בעל המכונית שסירב להעביר את הפצועה.

טלפון דריין וספיר. ביום החמישי
האחרון נשברה סבלנותו של זגלמן. הוא
הרים טלפון לביתו של משה דין, לא
הצליח לשוחח איתו. שר הביטחון היה
בישיבה. זגלמן התקשר לכפרסבא, לביתו
של שר האוצר. הוא סיפר לספיר בפירוט
את האמת על מה שמתרחש בעיר-הספר
המופגזת. ספיר הבטיח לפעול, קיים את
הבטחתו במהירות. מייד למחרת בבוקר
הגיעה לבית-שאן פמליה כבודה: סגן נציב
מסרכוש, זלמן שטאוב, ומנכ"ל משרד
השיכון, בלוויית צוות עוזרים בכירים.

אולם לוא היה ספיר יודע את תוצאות
ביקורם, ספק אם היה משגר אותם. במקום
לעזור, הם הזיקו. במקום לעודד, הם העכי-
רו את האווירה.
לאחר ישיבה שנמשכה שעות ארוכות
במשרד ה"א, יצאו המבקרים לסיור בזק,
שנמשך כשעה, אצל המשפחות שבתיהן
נהרסו.

עצות מיותרות. בסוירים, חילקו ה-
מבקרים עצות בגניבות רבה — ובסוירות
רבה לא פחות. "תיתנו את המקרר ואת
הגז לתיקון", יעצו לאחת המשפחות. "ועד
שהם יחזרו מהתיקון, תיקחו אחרים בהש-
אלה מאיזה מקום. אנחנו נושלים את ה-
הפרש". "נתקן את הדירה, זה יקח קצת
זמן, אין פועלים", ניחמו משפחה שנייה.
"נמצא הסדר", נענתה משפחה אחרת.

מהיכן היתה צריכה אותה משפחה לקחת
מיתקן גז ומקרר חשמלי בהשאלה? מי
יתן להם? איך יתקנו את המיתקנים ה-
מקולקלים, כאשר בבית-שאן אין טכנאים,
וצריכים להביא טכנאים מחיפה, הלוקחים
80 ל"י רק עבור הביקור, לפני שהתחילו
לעבוד בכלל? מה פירוש קצת זמן? מה
עליהם לעשות עד שקצת הזמן יחלוף —
להמשיך לגור ברחוב? מה זה, נמצא הס-
דר? איזה הסדר?

כל השאלות הללו נשארו ללא תשובה.
למבקרים לא היה זמן להיכנס לשיחה
מפורטת עם הנפגעים. זה היה כבר יום
שישי אחר הצהריים, ועליהם היה לשוב
עדיין לתלאיביב. ברכב ממשלתי אסור ל-
השתמש לאחר כניסת השבת, ואם היו מת-
עכבים, היו עוד עוללים להישאר תוקעים
לשבת בבית-שאן.

היהודים משחקים — הערבים מפגזים. אחת הסיבות למצב המחפיר
בו מצאו עצמם נפגעי הקאטיושות בבית-
שאן נעוצה בתוצאות המשחקים הפוליטיים
בעיירה. בעיקבות הביוניות שעשו ראשי
העיירה וצורת הניהול השעורריתית של
המקום, נאלץ שר-הפינים לפזר את המועצה
המקומית, למנות במקומה ועדה קרואה.
אולם ועדה זו לא החלה בפעולתה מיד
לאחר פיזור המועצה. ברוח הזמן שנותר,
נשארה העיירה ללא שלטון מקומי — ואילו
חבלני פתח לא התחשבו במישחקי היהודי-
דים, המשיכו בשלהם.

"נכבדי העיירה משחקים ברוגז", אומר
אליהו צדיק חליל, אב לשמונה ילדים שנותר
גם הוא ללא בית. "עכשיו שסילקו אותם
מתפקידם, לא איכפת להם מגורלנו, שיטפלו
בכם כקפדי הממשלה, הם אומרים, ובינתיים
אנחנו כמו כלבים. לאף אחד לא איכפת
מאיננו".

השבוע נחלצה הממשלה לפתור את ה-
מצב, בהחלטה כי כל משפחה שרכישה
ייפגע בהפגזות, תהיה זכאית להחלפת
מיידית של ציודה וביתה.
חבל רק שמאוחר כל כך.

— — — שמעת? דן כריאמין שורד באופן שיטתי
בתים של פליטים ערביים!
— — — שמעת? שלום כהן מעל ב-100 אלף לירות
של "העולם הזה" וברח לחו"ל!
— — — שמעת? סיעת "העולם הזה" התפלגה
לשתי סיעות-יחיד! אורי אבנרי השתגע לגמרי!
— — — שמעת? גולדמן נתפס עם אשה נשואה!

שמועות אלה — ורבות אחרות — מציפות לאחרונה את המ-
דינה. הן מלחט סיפורי-רכילות מפוברקים אך ססגוניים על חיי-
המין וחיי-המשפחה של הקורבנות, והן עוברות במהירות הבזק.
לכל הסיפורים האלה יש מכנה משותף אחד: הקורבנות הם
אישים שהתבלטו במאבק למען השלום ונגד סיפוח-שטחים.
האם זה צירוף מקרים? או שמא מנגנון נסתר מפברק ומפיץ
סיפורים אלה?

יש כמה סימנים לכך שהנחה אחרונה זו היא הנכונה. כמה אישים
גילו לאחרונה שיש האזנה אינטנסיבית לטלפון שלהם, כי הדואר
הפרטי שלהם מתעכב, וכי הרכילות נגדם צצה בעת ובעונה אחת
במקומות רבים בארץ. אך הרכילות התמוטטו בזו אחר זו.
השבוע התרכנו המאמץ ברכילות האחרונה — זו המכונה נגד
הד"ר נחום גולדמן.

לכאורה, היה זה סיפור תמים מאוד. בתיק מסוים בבית-הדין
הרבני האזורי של תל-אביב — בו כיסבו בעל ואשתו את
כביסתם המלוכלכת בפני הרבנים, ביקש הבעל להביא שני עדים,
כדי להוכיח באמצעותם כי אשתו בגדה בו איתם — ואף הזמינה
אותה, את הבעל, לחזות במחזה.

הבעל

רוצה לגרוד לתוך הבז

אח ד"ר נחום גולדמן

הפצצה היתה טמונה בשמותיהם של שני העדים.
האחד היה אורי בורלה, ממנהלי בנק דיסקונט, כבן 80 כיום.
השני היה ד"ר נחום גולדמן, הצהיר הבעל לפני בית-הדין:
"הוא שכבה עם ד"ר גולדמן, בעצמי ראיתי. הייתי שם בחדר.
זה היה במלון קינג דיוויד בירושלים. היא הזמינה אותי לשם לסוף-
שבוע, וראיתי אותה נכנסת לחדרו של ד"ר גולדמן בכותונת-לילה
שחורה. היא גם קיבלה ממנו צ'קים".
אחר-כך היא גם הזמינה אותי לביתו של בורלה, וראיתי שם
איך הם עשו את המלאכה. שניהם עמדו עירומים ופתחו את הדלת".

תיק סודי

מתפרסם ברבים

ל כאורה, סיפור תמים ונוגע ללב.
לאמיתו של דבר, כלל לא תמים.
שכן לעין בוחנת הזדקרה מייד עובדה מוזרה מאוד:
העובדה שהחומר בתיק זה נמסר בכלל לפירסום.
היה זה מיקרה ראשון, או לפחות אחד הבודדים במדינת-ישראל,
בו פורסמו ברבים ההליכים בתיק בית-דין רבני. במיקרה זה פורסם
חוכן התיק אף לפני שניתן פסק-הדין.
ליתר דיוק — בדיוק באותו שלב של הדיון בו העלה הבעל את
האשמותיו נגד ד"ר גולדמן.

בתשובתה להאשמה זו, ענתה האשה:
"מה אני, אשה מטורפת, שהזמנתי את בעלי לראות איך שאני
בוגדת בו? זה שקר. לא נכנסתי בכותונת-לילה שחורה לחדרו של
גולדמן. הוא בן-אדם בגיל 75. הייתי בקינג דיוויד בירושלים לפני
17 שנה, ואכלתי שם ארוחת בוקר, גולדמן היה שם עם אשתו".
ואכן, לא ברור כל-כך מדוע תזמין אשה בוגדת את בעלה לחזות
בבגידתה. אולם נוכח הסנסציה שבפיצוץ שמו של ד"ר גולדמן
לרחוב כשותף בבגידה, אף אם מפני 17 שנה, אובד ההגיון
שבדברי האשה — וחוסר ההגיון שבדברי הבעל. לרכילות חוקית
משלה, ולהגיון אין תפקיד בה.

בלה
שאקי
עם זיוה
רודן

היא

טוענת שבעלה בגד בה

ורוצה לסחוט ממנה כסף

מיהו הבעל, אשר לא הצליח להעלות נגד אשתו האשמת בגידה
טרייה יותר מאשר מלפני שבע-עשרה שנה — אשמה אשר במקרים
כה מוזרה, וכה נוחה, התפרסמה דווקא ברגע בו מתנהל מסע
עלילות נגד כוחות השלום במדינה?
בצורה אופיינית, מפורסם הבעל יותר בזכות אשתו, בלה שאקי,
אחת משתי האחיות בעלות מכון היופי התל-אביבי ינה-יבלה.

אהבה

לא ראשונה

סיפור צרותיהם הסוערות של בלה ורודן שאקי התפרסם
לראשונה בהעולם הזה לפני למעלה משנה (העולם הזה 1652,
רחל המרחלת, קזנובה לעת זיקנה) — אך ללא שמות הגיבורים.
עתה ניתן לפרסם את הפרטים במלואם.
דוד ובלה שאקי נישאו לפני עשרים שנה, כששניהם היו צעירים
ויפים. בלה היא כיום סבתא בת 60 (דודי בן 62), אולם כקוסמטי-
קאית יודעת לשמור על עצמה, נראית יותר כאמא מאשר כסבתא.
יחד עם זאת, ברור שלפני עשרים שנה היתה אפילו נאה יותר.
אולם אז היא לא היתה עדיין קוסמטיקאית ידועה. היא היתה
סתם אשה עובדת, בעלה היה סתם קופאי בקולנוע אופיר בתל-
אביב, ושניהם הגיעו לנישואיהם כשהם גרושים ועם ילדים מקודם.
בעשרים השנים שחלפו הפכה בלה לאשת-עסקים מצליחה, באמ-
צעות המכון שלה. בפני בית-הדין המקומי היא סיפרה כיצד רכשה,
עם השנים, את כל רכושם המשותף, כשכל הזמן היא נושאת.
לדבריה, לבדה בהוצאות המחיה של שניהם, כולל בגדיה של הבעל
וכל קניותיהם ובלוויהם. את משכורתו כקופאי לא מסר דודן

אופנת העלילות

הביתה, בטענה שעליו לתמוך בשני ילדיו מנישואיו הקודמים.
המשבר הגדול בחיי הזוג אירע לאחר חמש שנות נישואין. הבעל
נטש את עבודתו הקולנועית, קיבל כיצויים מבלי להודיע לבדו
עליהם. "הוא החל להיעדר ערבים מרבים", מספרת בלה. "התחלת
לחקור וגיליתי שהוא מבקר כל ערב במועדון הקלפים קדימו
ברחוב נחלת-בנימין. תוך זמן קצר הוא הפסיד בפורק את כל
הפיצויים שלו".

כדי לשקם את בעלה מחדש, מספרת בלה, היא שכרה בשביל
מכספה שלה חנות למכירת תמונות ודברי אמנות, החליפה אותו
מאוחר יותר, לדרישתו, בחנות גדולה יותר, השקיעה בכך עשרות
אלפי ל"י. הכנסה מהחנות לא ראתה מעולם. בעלה טען שהעם
לא הולך.

השלב הבא היה כאשר הבעל הודיע לאשה כי בתור בעל גלרי
ואמן — זה מה שעשתה ממנו החנות — עליו להימצא הרב
בקריית-האמנים בצפת. לאחר שנה של שיכנוע נכנעה האשה
קנתה לדודי וילה בצפת, ריהטה אותה בפאר והדר.
הבית בצפת הביא להרס סופי של חיי הנישואין. הבעל היה נעל
לצפת לסופי-השבוע, משאיר את האשה בודדה בתל-אביב. "מצוי
בזילה ובמכונית שעזרתי לו לרכוש, הוא התחיל לרדוף אחרי נשי
אחרות וזנת את כל התחייבויותיו בבית", מאשימה בלה.

השמיצ

שאני אימפוטנט

וכה האשמותיה של בלה, יצא דודן להתקפת-נגד חריף
הוא הכחיש את כל טענותיה של בלה, הצהיר כי הן מטופל
ולא נכונות, העלה האשמות-נגד. לדבריו, השמיצה אותו אש
במכתבים לאחיו כי הוא חסר כוח-גברא מזה שנים, השמיצה או
בעיתונים, ורק אותה מהבית, היתה היסטוריה, "התפרצה בסקנדל
מרעיש עולם שגרמו לי בושת קשות". התנהגה בגנות ו
ילדיו מנישואיו הקודמים.
והעיקר — בגדה בו עם ד"ר נחום גולדמן.